

פרשת וירא - יחידה ראשונה: קריאה יחפה
כתבה: טלית ביתן

- א. וַיֵּרָא אֱלֹהֵי יְהוָה בְּאֵלֵי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם.
- ב. וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל, וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרְצָה.
- ג. וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי, אִם נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֵל נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ.
- ד. יִקַּח נָא מֵעַט מִמִּים וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ.
- ה. וְאִקְחָה פֶתַח לְחֹם וְסִעְדוּ לְבַבְכֶם אַחַר תַּעֲבְרוּ כִּי עַל כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל עַבְדְּכֶם.
- וַיֹּאמְרוּ: כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.
- ו. וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר: מִהָרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלַּת לּוֹשֵׁי וְעֹשֵׂי עֲגוֹת.
- ז. וְאֵל הַבְּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן בְּקָר רֹדֵן וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל הַנַּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ.
- ח. וַיִּקַּח חֲמֹמָה וְחֹלֵב וּבֶן הַבְּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לְפָנֵיהֶם וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ.

(בראשית, פרק יח)

קראו את הקטע בקול רם בכיתה והאזינו לו היטב. 📌

הקיפו בתוך הקטע:

- א. בעיגול אדום – את הדמויות המופיעות בקטע.
- ב. בעיגול כחול - את דבריו של אברהם לסובבים אותו.
- ג. בעיגול ירוק – את התשובות שקיבל.
- ד. בעיגול חום – את הפעולות שעשה.

סמנו על המפה בכיתה את המקום בו כל הסיפור שלפנינו התרחש.

- a. איזו משימה לקח אברהם על עצמו בקטע שלפנינו?
- b. חזרו וקראו את ההוראות שחילק אברהם ואת הפעולות שביצע – עד כמה הייתה המשימה הזו חשובה בעיניו? איך ניתן ללמוד זאת?

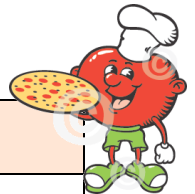
כתבו את המילים הקשות להבנה בקטע:

_____

_____

ערכו השוואה בין מה שהציע אברהם לאורחיו לבין מה שהגיש להם בפועל:

מה הגיש להם?	הצעת אברהם לאורחיו

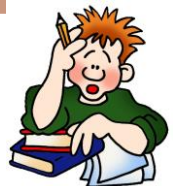
מה ניתן ללמוד על אברהם מתוך ההבדלים בין ההצעה לבין העשייה?

סיכום: השלימו את הקטע הבא מתוך בנק המילים שלמטה:

בקטע שלפנינו מסופר כיצד אירח אברהם באוהלו _____ זרים שעברו בסביבתו. הוא הבחין בהם בזכות זה שישב ב_____. הוא הציע להם _____ והם נענו להזמנתו. האופן בו הזמין אותם ושירת אותם מלמד אותנו שאברהם היה _____.

(פתח האוהל, מכניס אורחים, שלושה אנשים, מנוחה מזון ומשקה)
ציירו כאן את המתואר בפסוק ח ("ויקח חמאה וחלב וכן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם
והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו.")

שיעורי בית : כתבו סיפור קצר - מי היו שלושת האנשים? מנין באו ולאן הלכו?

וירא, יחידה שנייה: פרשנות כתבה: אילית ביתן

- א. וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום.
 ב. וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו,
 וירא וירץ לקראתם מפתח האהל, וישתחו ארצה.
 ג. ויאמר: אדני, אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך.
 ד. יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת היץ.
 ה. ואקחה פת לחם וסעדו לבכם...

(בראשית יח)

"והוא ישב פתח האהל"

לראות אם יש עובר ושב ויכניסם בביתו (רש"י)

מדוע ישב אברהם בפתח האוהל, לדעת רש"י?

מה זה מלמד אותנו עליו?

ואקחה פת לחם וסעדו לבכם

מניין שהצדיקים אומרים מעט ועושין הרבה?

כך מצאנו אצל אברהם אבינו שאמר למלאכים:

פת אתם סועדים עמי היום, שנאמר "ואקחה פת לחם וסעדו לבכם",

אבל... ראה מה עשה אברהם למלאכי השרת,

שהלך ועשה להם שלשה שורים, ותשע סאין של סלת. (עיבוד מתוך אבות דרבי נתן, יג)

מתוך מעשי אברהם אנו למדים שהצדיקים אומרים מעט ועושים הרבה: מה אמר אברהם

מעט? ומה עשה הרבה?

מדוע זו תכונה המאפיינת צדיקים? מה טוב במי שאומר מעט ועושה הרבה?

מתי אתם נוהגים כך?

כיצד נהוג לקבל אורחים בביתכם? האם נוהגים להכין עבורם משהו מיוחד?

מתי אנחנו אוהבים שבאים אורחים? מתי פחות?

באילו חגים יהודיים מצווה להזמין אורחים? ניתן להיעזר ברמזים שלפניכם:

"כל דיכפין יתי ויכול"

"אושפיזין"

האם אתם מכירים עוד עמים ותרבויות שהכנסת אורחים היא ערך חשוב מאד
בעיניהם?

ו'רא, יחידה שלישית: עבודה עצמית כתבה: גלית ביימן

ט. ויאמרו אליו: איך שָׁרָה אֲשַׁתְּךָ?

ויאמר: הִנֵּה בְּאֵהָל.

י. ויאמר שוב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְהִנֵּה בֵן לְשָׂרָה אֲשַׁתְּךָ.

וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אֶחָרָיו.

יא. וְאֶבְרָהָם וְשָׂרָה זִקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֹדֵל לְהִיּוֹת לְשָׂרָה אֶרֶח כַּנְּשִׂים.

יב. וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר: אֶחָרִי בְּלִתִּי הִיָּתָה לִּי עֲדָנָה וְאֵדָנִי זָקֵן.

יג. ויאמר יְהוָה אֵל אֶבְרָהָם:

לָמָּה זֶה צָחַקָה שָׂרָה לֵאמֹר: הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי זִקְנָתִי?

יד. הֲיִפְלֵא מִיָּהוָה דְּבָרִי? לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְלְשָׂרָה בֵן.

טו. וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא צָחַקְתִּי, כִּי גֵרָאָה.

ויאמר: לֹא, כִּי צָחַקְתִּי.

(בראשית יח)

הקיפו בעיגול **בצבע אדום** – את כל המילים שיש בהן את השורש ז.ק.ן – מה אנחנו למדים

מכך שהמילים הללו מופיעות פעמים כה רבות?

הקיפו בעיגול **בצבע ירוק** את כל המילים שיש בהן את השורש צ.ח.ק – מדוע השורש חוזר

על עצמו פעמים כה רבות?

מה למדנו בקטע הזה על 3 האנשים שהתארחו אצל אברהם? _____

מה הם בישרו לאברהם? _____

מדוע הבשורה הצחיקה את שרה ובמה זה קשור לזקנתם של אברהם ושרה?

כיצד הגיב אלוהים לצחוקה של שרה? _____

מה פירוש המילה וַתִּכְחַשׁ ומדוע עשתה זאת שרה? _____

המחזון בפני הכיתה את שאירע באוהל – עשו זאת בשתי קבוצות:

1. מה אירע מחוץ לאוהל? (מי הן הדמויות שם?)

2. מה אירע בפתח האוהל? (מי הן הדמויות שם?)

ו'רא, יחידה רביעית: לכיתות הנמוכות כתבה: גלית ביתן

ט. ויאמרו אליו: איזה שָׁרָה אֲשַׁתְּךָ? ויאמר: הֲנִה בָּאֵהָל.
י. ויאמר שוב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְהִנֵּה בֵּן לְשָׁרָה אֲשַׁתְּךָ.
וְשָׁרָה שָׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אֶחְרָיו.
יא. וְאַבְרָהָם וְשָׁרָה זָקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים חֹדֶל לִהְיוֹת לְשָׁרָה אֶרְחַ כְּנָשִׁים.
יב. וַתִּצְחַק שָׁרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר: אַחֲרַי בְּלִתי הֲיִתֶּה לִי עֵדָנָה וְאֵדְנִי זָקֵן.
יג. ויאמר יְהוָה אֶל אַבְרָהָם:

(בראשית יח)

לְמָה זֶה צִחַקְךָ שָׁרָה לֵאמֹר: הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךְ וְאֲנִי זָקְנָתִי?
יד. הֲיִפְלֵא מִיְהוָה דְּבָר? לְמוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעַת חַיָּה וְלְשָׁרָה בֵּן.
טו. וַתִּכְחַשׁ שָׁרָה לֵאמֹר לֹא צִחַקְתִּי, כִּי יָרָאָה.
וַיאמֹר: לֹא, כִּי צִחַקְתְּ.

בקטע שלפנינו מישהו משקר ומישהו אחר "תופס אותו בשקר" – מי הן שתי הדמויות?
מי משקר ומדוע?

מי מגלה שהשני משקר וכיצד הוא יודע זאת, לדעתכם?

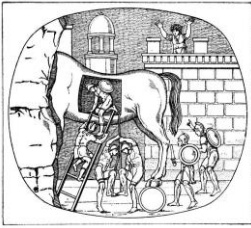

האם אתם מכירים את הפתגם **לשקר אין ראש** מהי כוונתו?

האם פתגם זה תמיד נכון? נסו להיזכר במקרים שונים שקרו לכם או לקרוביכם.

האם ישנם מצבים שבהם נכון יותר לשקר? אפילו מוצדק?
קראו את הסיפור שלפניכם (מתוך המיתולוגיה היוונית) וחוו דעתכם:

פְּרִיס, נסיך טְרוֹיָה, חטף את הֶלֶנָה, אשתו היפה של מלך סְפָרְטָה.
ספרטה הייתה עיר יוונית, ואנשיה היו לוחמים אמיצים. כאשר גילה מלך ספרטה שאשתו נחטפה,
הוא הכריז מלחמה על טרויה ויצא בראש צבא גדול לתקוף את העיר טרויה ולשחרר את אשתו.
אולם - טרויה הייתה עיר חזקה ומבוצרת, והמצור עליה נמשך עשר שנים!
לבסוף עלה בדעתו של אחד הלוחמים היוונים, גיבור רב-תחבולות בשם אוֹדִיִּסְיָאוֹס, רעיון כיצד
להפיל את העיר טרויה: בעצתו בנו היוונים סוס עץ גדול וחלול והסתירו בתוכו לוחמים רבים. יתר
הצבא היווני התחבא במקומות מסתור.

אנשי טרויה התעוררו בבוקר וגילו לתדהמתם סוס עץ גדול ניצב מחוץ לחומות עירם. הם חשבו שהסוס הוא מתנה וכי אויביהם התייאשו מהתקווה לנצחם ועזבו את העיר. הם הכניסו את הסוס לתוך העיר וחגגו את ניצחונם. באישון ליל התגנבו הלוחמים היוונים מתוך הסוס ופתחו לרווחה את שערי טרויה. הצבא היווני נכנס לעיר טרויה וכבש אותה.

וִירָא, יחידה רביעית: אִכִּיתוּת הַאִבּוּהוּת כתבה: אִלִּית בִּיתוֹן

- כ. וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקֵת סֹדִם וְעַמְרָה כִּי-רָבָה וְחִטָּאתָם כִּי כָבְדָה מְאֹד.
 כא. אַרְבָּה נָא וְאַרְבָּה הַכָּצֵעַקְתָּהּ הַבָּאָה אֵלַי, עָשׂוּ – כָּלָה, וְאִם לֹא – אֲדַעָה
 כב. וַיִּפְּנוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּלְכוּ סֹדְמָה וְאַבְרָהָם עֹדְנֵנוּ עֹמֵד לִפְנֵי יְהוָה
 כג. וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הֲאֵף תִּסְפָּה צְדִיק עִם-רָשָׁע?
 כד. אוּלַּי יֵשׁ חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר? הֲאֵף תִּסְפָּה וְלֹא תִשָּׂא לְמָקוֹם לְמַעַן
 חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ?
 כה. חֲלָלָה לְךָ מַעֲשֵׂי־תְּכֵן כַּדָּבָר הַזֶּה, לְהַמִּית צְדִיק עִם רָשָׁע וְהִיָּה כַצְּדִיק כְּרָשָׁע.
 חֲלָלָה לְךָ. הַשֹּׁפֵט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט?
 כו. וַיֹּאמֶר יְהוָה: אִם אֶמְצָא בְּסֹדִם חֲמִשִּׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ הָעִיר וְנִשְׂאתִי לְכָל הַמָּקוֹם
 בְּעַבְדִּים.
 כז. וַיַּעַן אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר: הֲנִה נָא הוֹאֲלִיתִי לְדַבֵּר אֶל אֲדֹנָי וְאֲנִי עֹפֵר וְאֹפֵר.
 כח. אוּלַּי יִחְסְרוּן חֲמִשִּׁים הַצְּדִיקִים חֲמִשָּׁה? הַתְּשִׁחִית בְּחֲמִשָּׁה אֶת כָּל הָעִיר?
 וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשִׁחִית אִם אֶמְצָא שָׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשָּׁה.
 כט. וַיִּסָּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו וַיֹּאמֶר: אוּלַּי יִמְצְאוּן שָׁם אַרְבָּעִים?
 וַיֹּאמֶר: לֹא אַעֲשֶׂה בְּעַבְדֵי הָאֲרָבָעִים
 ל. וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא יִחַר לֵאדֹנָי וְאַדְבָּרָה, אוּלַּי יִמְצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים?
 וַיֹּאמֶר: לֹא אַעֲשֶׂה אִם אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים
 לא. וַיֹּאמֶר: הֲנִה נָא הוֹאֲלִיתִי לְדַבֵּר אֵל-אֲדֹנָי. אוּלַּי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרִים?
 וַיֹּאמֶר: לֹא אֲשִׁחִית בְּעַבְדֵי הָעֶשְׂרִים
 לב. וַיֹּאמֶר: אֵל-נָא יִחַר לֵאדֹנָי וְאַדְבָּרָה אֵף הַפַּעַם, אוּלַּי יִמְצְאוּן שָׁם עֶשְׂרֵה?

ויאמר: לא אִשְׁחִית בְּעֵבוֹר הָעֲשָׂרָה.

לג. וַיִּלֶּךְ יְהוָה כְּאִשֶּׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֶל-אַבְרָהָם, וְאַבְרָהָם שָׁב לְמִקְמוֹ.

(בראשית יח)

- הקיפו בעיגול את המשפטים בהם אברהם מתווכח עם ה'.
  - הקיפו בעיגול את כל המקומות שבהם אברהם 'מתנצל' על שהוא מתווכח עם ה'.
  - הקיפו בעיגול את תשובות ה'.
- מה הייתה משימת האנשים שהתארחו אצל אברהם לפי הקטע הזה?

- חוו דעתכם, מדוע אברהם מתווכח כך עם ה'?
- מדוע ה' נענה לו?
- האם מותר "להתווכח" כך עם ה'?

הַשֵּׁפֶט כָּל-הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט? – כתבו את המשפט הזה שאומר אברהם לה' במילים שלכם: _____

"אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר? האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה?" - מה פירוש "תשא למקום" ומהו כוחם של הצדיקים עפ"י אמונתו של אברהם? _____

זו איננה הפעם הראשונה שה' מבקש להחריב מקום בשל חטאי אנשיו, מתי זה קרה בעבר? _____

האם מישהו התווכח עם ה' בפעם הקודמת בניסיון להציל ולמנוע את החורבן? _____

לדעתכם, האם היה מישהו שיכול וצריך היה לעשות זאת? מי? _____

את דברי רש"י הבאים קראנו כבר בפרשת נח:

יש מרבתינו דורשים אותו לשבח: אילו היה בדור של צדיקים - היה צדיק יותר.
ויש שדורשים אותו לגנאי: בדורו היה צדיק - אילו היה בדורו של אברהם - לא היה נחשב לכלום.

לאחר מה שקראנו, מדוע יש הדורשים את נח לגנאי? מדוע אילו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב צדיק? מה ההבדל בינו לבין אברהם?

מה יקרה כעת? האם יחרבו הערים סדום ועמורה? האם ימצאו בהן עשרה צדיקים?
אתם מוזמנים להמשיך את הסיפור מדמיונכם (במחברת) או לקרוא אותו באופן עצמאי בפרק יט ולגלות מה קרה לסדום ולאנשיה.

וּרְא, יְחִידָה חֲמִישִׁית: יִצְחָק

כתבה: גלית ביתן

- ב. ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקנו למועד אשר דבר אתו אלהים.
 ג. ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו, אשר ילדה לו שרה, יצחק.
 ד. וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים.
 ה. ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו.
 ו. ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים, כל השמע יצחק לי.
 ז. ותאמר: מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקני.
 ח. ויגדל הילד ויגמל.
 ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק.

הקיפו בעיגול את כל המילים שיש בהן את השורש י.ל.ד. (שימו לב שזהו שורש מיוחד לעיתים יופיעו האותיות ת או נ במקום ה-י) – מה ניתן ללמוד מריבוי המילים הללו?

תנו כותרת לקטע שלפניכם.

אילו רגשות עולים בקטע שלפניכם? (של אברהם? של שרה? של הסובבים אותם)?

איך מרגישים הורים כשנולד להם ילד?

האם משהו משתנה בחייהם של ההורים? ובהתנהגותם?

האם ראיתם את הורכם כשנולדו לכם אחים או אחיות? איזו אווירה הייתה בבית?

האם ישנם גם רגשות לא נעימים הכרוכים בלידתו של תינוק?

שיעורי בית: שאלו את הורכם כיצד הרגישו כשנולדתם אתם, האם גם הם ערכו משתה כמו אברהם? העלו את דבריהם על הכתב והוסיפו תמונה שלכם כתינוקות. הכינו כרטיסייה שתוכלו להציג בפני הכיתה.

פרשת וירא – הכנסת אורחים

כתבה: ד"ר חיה ביתן

וַיֵּרָא אֵלָיו ה' בְּאֵלָנָי מִמְרָא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם.

וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו

וַיֵּרָא וַיֵּרָץ לְקִרְאתָם מִפֶּתַח הָאֵהָל

וַיִּשְׁתַּחוּ אֲרָצָה.

וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי אִם-נָא מְצֵאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֶל-נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ.

יִקַּח נָא מֵעֵט מִיָּם

וְרִחְצוּ רַגְלֵיכֶם

וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ.

וְאֶקְחָה פֶת-לֶחֶם וְסַעֲדוּ לַבָּכֶם

אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי-עַל-כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם

וַיֹּאמְרוּ: כֵּן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר:

מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סִלְתָּ לּוֹשֵׁי וַעֲשֵׂי עֲגוֹת.

וְאֶל-הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן-בָּקָר רֶדֶד וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנַּעַר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ.

וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבֶן-הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהם

וְהוּא עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ.

(בראשית יח, א-טז)

קריאה 'חפה':

היכן ישב אברהם כשראה את האורחים עוברים?

מה עשה כשראה אותם?

מה הציע אברהם לאורחיו?

מה ביצע מתוך הצעתו לאורחים?

הצעה ליצירה: הצעת אברהם מול הביצוע (לתלות על לוח ציורים של כוס מים ופת לחם ושיבה

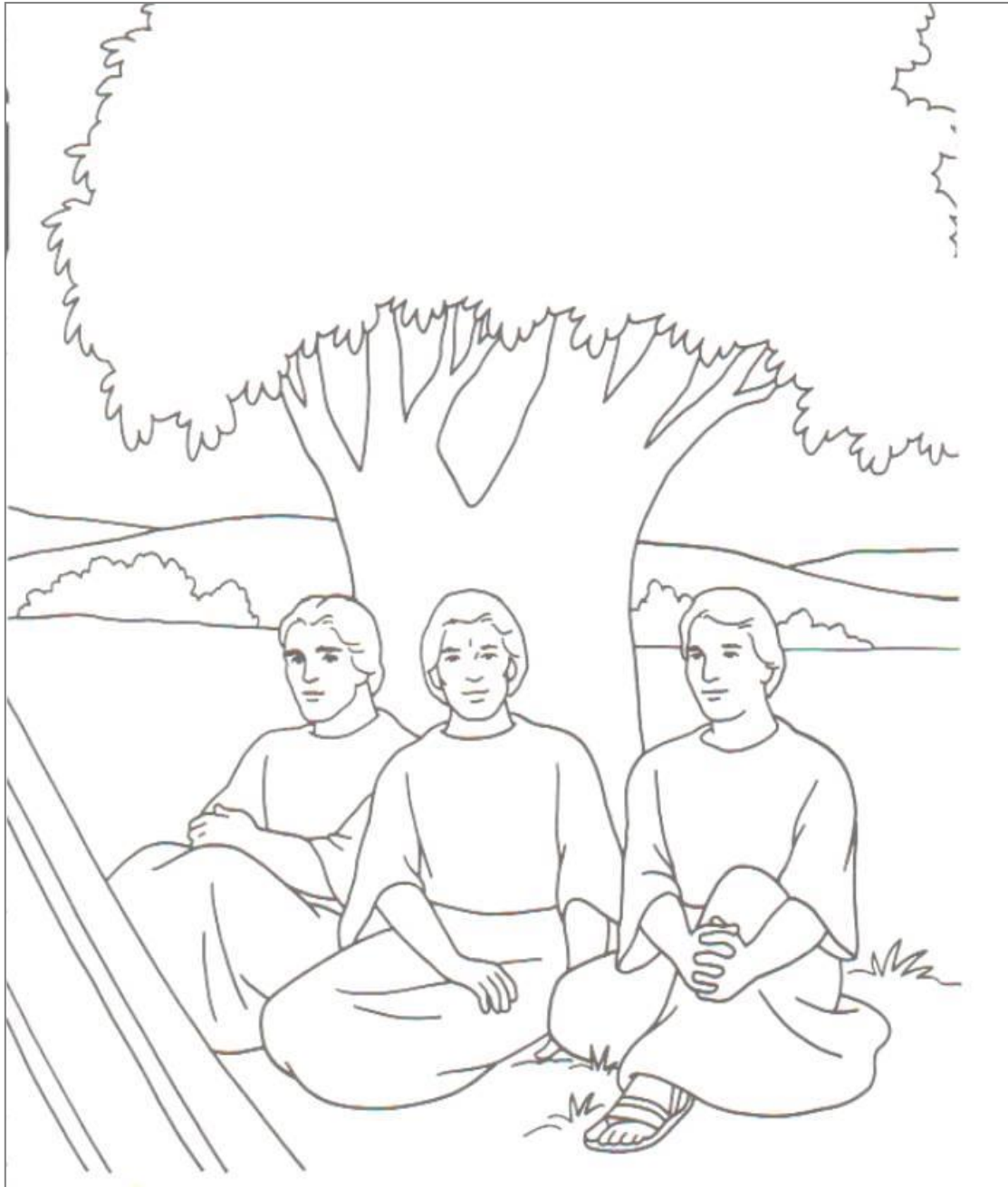
תחת העץ מול עוגות ובקר וחמאה וחלב ושירות צמוד)

מדוע הבטיח כ"כ מעט וקיים כ"כ הרבה?

ניתן כאן לשוחח על האימרה:

אומר מעט ועושה הרבה (מיוחס לצדיקים)

לעומת: **אומר הרבה ועושה מעט**

והנה שלשה אנשים ...

ויאמר אדני אם-נא מצאתי חן בעיניך אל-נא תעבר מעל עבדך.

יקח-נא מעט-מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ.

כַּלּוּנוּט: הכנסת אורחים

מהי הכנסת אורחים?

כיצד אנחנו מכניסים אורחים בביתנו?

מה כוללת הכנסת האורחים שלנו ושל הורינו (חשוב כאן לשוחח על שני הפרמטרים: מה שהילדים עדים לו: הכנסת אורחים של הוריהם לעומת הכנסת האורחים שלהם כשבאים אליהם חברים הביתה הכוללת: שיתוף בצעצועים, מתן הרגשה נעימה, התייעצות הוגנת לגבי השאלה במה משחקים ובמה צופים ביחד ועוד)

כיצד אנחנו והורינו משתדלים לייצר חוויה אירוח נעימה לאורחינו?

מה מקביל לכוס מים ושטיפת רגלי האורחים הבאים מן המדבר?

מה מקביל לארוחה ולהגשה? (כיבוד? שתייה? צעצוע? צפייה משותפת בטלוויזיה? שיחה?)

האם נעים לנו לקבל אורחים? מתי יותר? מתי פחות?

לגנות: שימי לב שאברהם יושב בפתח האוהל כדי שיוכל לפתוח את ביתו לאנשים זרים ולא קרואים ההולכים במדבר! האם אנחנו מכניסים אורחים שאיננו מכירים? האם אתם מכירים אנשים שמארחים בביתם אנשים שהם אינם מכירים? (שוחחו על המנהג להזמין חיילים בודדים, משפחות בודדות/עניות בשבתות ובערבי חג, על בחירת משפחות מסוימות לשמש כמשפחות אומנות ועוד: במה זה דומה להכנסת האורחים אליה אנחנו רגילים? במה זה שונה? מה יותר קשה?)

הצעה לפעילות כגן:

”מִהָרִי שֶׁלֶשׁ סָאִים קָמַח סִלְתָּ לְוִשִׁי וְעָשִׂי עֲגוֹת”

שרה ואברהם הגישו לאורחיהם עוגת סולת.

מהי הסולת ומהו טעמה? (מה עושים היום מסולת?)

ניתן לאפות בגן עוגת סולת.

משימה לבית:

הביאו מתכונים למאכלים עשויים סולת הנהוגים בביתכם

הביאו תפריט מקובל בביתכם לקבלת אורחים (ילדים או מבוגרים)

(ניתן להכין תפריטים של ממש עם תמונות ותיאור המנה)